

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

Quinta, Non posse esse Patrinum in Baptismo Catholici.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

beneficium, fructusque restituere non possit expectare donec à iudice per sententiam compellatur? Tertio, an si reconciliatur, possit ea sententia contra illum fulminari, dictisque beneficiis privari, ob peccatum hæresis ante reconciliationem contractum?

10. Brevis nostro more respondeo, sententiam de hisce tribus questionibus tum negativam, tum affirmativam esse, si recte explicetur, saltem probabilem. Ita Sanch. Castro P. loco citato, alique ab ipsis allati. Quare benigniorem volens quis eligere tunc potest, atque ad eam affirmare. Quoad primam, reconciliatum posse admitti, si hæresis occulta fuit, si enim publica, jam contractum irregularitatem, per quam non potest à beneficiis, sine dispensatione, admitti. Quoad secundam, hæreticum non obligari se spoliare nec beneficio, nec ejus fructibus ante sententiam, imò post illam non ex se, sed per executionem à iudice faciendam. Quoad tertiam, non posse reconciliatum, saltem eum, qui sponte ad fidem rediit, spoliari possit. Ratio horum est, quia non extant textus contrarium ita clare decedentes, ut non relinquamus has opiniones in sua probabilitate.

11. Nota secundo filios hæreticorum, eosque, qui hæreticis favent (qui sunt hi faventes dicam mox §. 6.) ad nullum beneficium Ecclesiasticum, vel officium publicum admitti posse, c. *Quicumque*, §. *Hæretici*, de *Hæreticis*, in 6. non tamen amittit beneficia, vel officia ante possessa. Ita Azor. p. 1. lib. 8. c. 13. §. 8. *Officia pœna*. Secundo, intelligi de filiis illegitimis, tum non legitimis, deque natis tum ante, tum post hæresim à patre commissam: denique de filiis solum usque ad secundum gradum per lineam paternam, per maternam verò usque ad primum duntaxat. *Ibidem*, & c. *statutum* 2. de *Hæreticis*, in 6. Joan. Andreas, alique in d. c.

12. Nota tertio, huc reduci aliam pœnam, quam alii h. occasione contrahunt, de qua sic habet textus: *Ad hæc quoscunque viros Ecclesiasticos, qui ad preces huiusmodi persilientium persequuntur hoc est, Hæreticorum vel credentium, receptorum, defensorum, fautorum eorum, dignitates, personatus, & quacunque alia Ecclesiastica beneficia sunt adepti, ex nunc, privamus totaliter acquisitis: volentes quod tales, & hæresis careant perpetuo, & si receperint illa scilicet, ad alia, vel similia nequaquam in posterum admittantur.*

Ubi adverte quinque. Primo, non includi nisi viros Ecclesiasticos, non ergo Sæculares. Secundo, non includi ea, quæ non sunt dignitates, vel personatus, vel beneficia. Tertio, preces debere esse efficaces, hoc est, ita, ut ex vi illarum obtentum fuerit beneficium. Quarto, duas hic esse pœnas, alteram privationem acquisitionum, alteram inhabilitatem ad futura: ad priorem incurrendam non requiritur te scivisse hæreticorum intercessionem, ad posteriorem requiritur ut clare patet ex textu; quæ duobus nescio, cur non distinxerit Castro Palas loco citato, n. 9. Quinto, cum textus non dicat hunc fore inhabilem, sed non esse admittendum ad futura beneficia, inclinat recte idem Doctor, inde colligi admissionem non fore invalidam, sed solum illicitam factam.

Quinta pœna. Non posse esse patrimum in Baptismo Catholico.

13. Iusta pœna, cum enim Patrini officium sit iudicantis veræ fidei filium instigare, non potest id ei competere, qui in his errat. Ita Sanch. lib. 2. in Dec. c. 9. n. 12. Intelligo autem dum est hæreticus, nam si sit perfectè reconciliatus, non video textum, unde illum excludere oporteat.

Posse Catholicum esse patrimum filii hæretici, si Baptismus ritu Catholico conferatur neque scandalum adsit, concedimus ultro, cum Sanch. *ibid.* quia nullo iure id interdicitur invenimus.

Sexta pœna. Non posse Hæreticum contrahere matrimonium cum Catholico.

14. Licet matrimonium fidelis cum hæretico sit va-

lidum ex Sanch. de *matrim.* lib. 7. d. 72. n. 2. (quidquid aliud apud eundem *ibid.* n. 1. adversetur) quia nullibi in iure, ut irritum statuitur, est sacramentum, & quidem cum mortali culpa contractum cap. *non oportet* 18. q. 1. Ratio est, quia est ab Ecclesia merito prohibitum propter perversionis periculum, quod Catholico coniugi immineret. Id quod verum est, etiam si sit spes certa conversionis coniugis hæretici, quia adhuc præceptum est in suo robore, solumque id esset in causa, unde Pontifex Summus moveri facile posset ad dispensandum, Ita Sanch. de *matrim.* lib. 7. d. 72. n. 4. Si ite contracto matrimonio contingat alterum ex conjugibus hæreticum fieri, qua ratione se fidelis gerere debeat, quidve iuris sit divertendi, agitur in tractatu de matrimonio, interim vide Sanch. lib. 10. de *matrim.* diff. 15. præterea contra uxorem contra cum hæretico contrahentem, imposita est pœna amissionis dotis, expedita tamen sententia iudicis, ut notant item Sanch. lib. 2. in Dec. c. 17. n. 18. Castro Palas 1. tr. 4. d. 5. p. 13. n. 10.

Excepit Sanch. lib. 7. de *matrim.* d. 72. n. 4. loca, in quibus hæretici nondum denuntiati cum Catholicis permixti vivunt, ut in Gallia, Germania, Polonia, quia ibi ejusmodi matrimonium, ex recepta consuetudine ob bonum pacis Reipublicæ, adde, & propter difficultatem inveniri pares coniuges, toleratur.

15. Quoniam verò jus Ecclesiasticum cap. *Iudei* 28. q. 1. c. *fin.* de *conversis* infid. præcipit sobolem debere sequi conditionem parentis fidelis, id quod fundatur in iure divino, per quod incumbit parentibus cura educandi liberos in vera fide, idè inire pactum, ut aliqui filii nutriantur apud fidelem parentem, aliqui apud hæreticum, illicitum est, imò & impium. Ita Sanch. lib. de *matrim.* d. 72. n. 4.

Quare filius etiam triennio minor, qui aliàs apud Patrem esset educandus, apud matrem fidelem, nutriridebet, & major apud patrem fidelem quia ætatis, patriæque potestas ratio cedit favori fidei. Ita idem *ibidem*, d. 73. n. pp. ult.

Septima pœna. Confiscatio bonorum.

16. Innumerat hæc pœna habet difficultates, quas tribus regulis pro nostra præxi sufficientibus breviter concludam: doctrinas enim, limitationesque varias, præsertim ad forum externum facientes, apud Doctores citandos vide fuscè tractatas.

17. Regula prima. Omnia bona, quæ sunt hæretici, quando is in hæresim (utique externam) labitur, sunt confiscationi obnoxia. Ita Castro P. 1. d. 5. p. 2. n. 1. Nota singula.

Dicitur primo (omnia bona) ergo tum mobilia, tum immobilia bona, tum jura.

18. Dicitur secundo, (quæ sunt Hæretici) non ergo confiscantur quæ donaverat, (sed non in fraudem filii) nec ius patronatus, nec (quoad proprietatem) dona subiecta Majoratui, vel fideicommissio, nec crypteulism, nec bona quæcunque, si is, qui crimen hæresis committit, vel non est dominus prædictorum, vel ipso deficiente, sunt transmittenda ad alios, confiscantur verò quoad ususfructum. Ita *ibidem*, in d. diff. 5. *passim per totam*. Ratio est, quia tunc proprietates non est delinquentis, est verò ususfructus, præterea Doctores Sanch. Suar. Fañ. alique apud ipsum l. 1. *praxis*, quest. 25. num. 13. & 143. sequiturque Castro Pal. cit. p. 4. n. 2. docent, jura, id est, ea, quæ debentur hæretico, si debeantur ex testamento, qualis est hæresitas, fideicommissum, legatum, non confiscari, quia ea solum transire possunt ad fiscum, quæ ad hæreses extraneos transmitti possunt; fiscus enim loco hæredis extranei succedit: si verò debeantur ex contractu, puta venditione, stipulatione, &c. confiscari, quia hæc transmitti queunt ad hæreses extraneos. Hæc autem idè Doctores docent, quia eorum, quæ debentur hæretico ex ultima Testatoris, voluntate, ipse Testator est veluti Dominus, & disponens non